

Голас Радзімы

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ
І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВЯЗЕЙ З СУАЙЧЫННІКАМІ

СІЛА САЛІДАРНАСЦІ

Першае Мая! У гэты дзень працоўныя ўсяго свету яднаюцца ў сваіх марах і імкненнях жыць у міры і дружбе, без страху, без нацыянальнага гнёту і варожасці. Ажыццявіць гэтую мару можна толькі шляхам узмацнення салідарнасці працоўных у барацьбе з сіламі рэакцыі і цэбрашальствам.

Інтернацыянальная згуртаванасць была заўсёды неабходна працоўным у іх барацьбе супраць эксплуатацый. Цяпер яна патрэбна, як паветра, для народаў краін сацыялізма, пралетарыята капіталістычных краін і народаў, якія вызваліліся і вызваляюцца ад каланіялізму.

Салідарнасць працоўных — магутная і непераможная сіла. Аб гэтым яскрава сведчаць хвалючыя старонкі гісторыі. Калі сусветны імперыялізм хацеў задушць маладую рэспубліку рабочых і сялян, англійскія, амерыканскія, французскія і нямецкія рабочыя і рабочыя шматлікіх краін узнялі свой голас у абарону Кастрычніка.

— Рукі прэч ад Савецкай Расіі! — казалі яны рашуча.

Дзякуючы вялікай адвазе і стойкасці працоўных Савецкай краіны, салідарнасці працоўных капіталістычных краін, Вялікая Кастрычніцкая рэвалюцыя перамагла.

Зусім нядаўна амерыканскі імперыялізм спрабаваў задушць рэвалюцыю на Кубе. Але савецкі народ рашуча заявіў:

— Рукі прэч ад Вострава Свабоды!

Голас савецкага народа падтрымаў працоўныя ўсяго свету. І сцяг свабоды горда развіваецца над Кубай!

Савецкі народ прынес многа ахвяр у імя перамогі справы рабочага класа, справы ўсіх працоўных. Сваёй адвагай і прыкладам ён натхніў працоўных капіталістычных і каланіяльных краін на барацьбу за сваё сацыяльнае і нацыянальнае вызваленне. Паспехі працоўных краін Савецкага — доказ таго, што гаспадарамі зямлі павінны быць людзі працы.

А паспехі гэтыя вялікія. Ні адна краіна ў свеце не мае цяпер такога парку станкоў і машын, як СССР. А Расія ж была краінай сахі і драўлянай бараны. Грандыёзны размах наблілі электрыфікацыя і будаўніцтва. А Расія ж была краінай лучыны і курных хат. Калгасныя

палі штогод даюць цяпер дзевяць мільярдаў пудоў збожжа. А Расія ж была краінай бяшчэбны і галечы.

Савецкі Саюз наступае на пяты самай магутнай краіне капіталізму — Злучаным Штатам Амерыкі. Ён пераганяе свайго галоўнага саперніка не толькі па тэмпах росту, але і па абсалютнаму штогадовану прыросту важнейшых відаў прамысловай прадукцыі.

Штогод у СССР прыязджаюць сотні тысяч падарожцаў з усіх кантынентаў. З іх вачэй спадаюць шоры плуіні. У Савецкай краіне выліца 23 тысячы студэнтаў з 114 краін свету. Атрымаўшы веды, узбагаціўшыся вопытам, яны будуць дапамагаць сваім народам змагацца за свабоду і шчасце.

Імперыялісты баяцца нашай перамогі ў мірнай стваральнай працы. Яны хацелі б стрываць атамнай бомбай рух народаў да лепшага жыцця. Чалавецтва ўжо двойчы было ўцягнута імперыялістамі ў крывавае сутычкі. 60 мільёнаў забітых, дзсяткі мільёнаў калек, разбураныя і спустошаныя гарады і вёскі — вось крывавае вынік гэтых боі. Для амерыканскіх жа імперыялістаў гэтыя войны прынеслі мільёны долараў прыбытку. Ім карціць нягледзячы на гэтую вайну. І яны, як ашалелыя, назапашваюць зброю, прымушаючы гэтым самым і краіны сацыялізма прымаць адпаведныя меры для абароны. Вучоныя падлічылі, што на кожнага чалавека на зямлі ўжо назапашана на 80 тон выбуховых рэчываў. І трох працэнтаў найўняў у арсеналах атамнай і вадароднай зброі дастаткова для таго, каб цалкам знішчыць самую вялікую краіну. Страхі і бядства мільярд людзей і чалавецтва толькі магутная салідарнасць працоўных усіх кантынентаў у барацьбе за мір.

Нашы землякі — патрыёты, якія стаяць ля варштатаў пля-

чом да пляча з амерыканскімі, французскімі, англійскімі, нямецкімі і іншымі рабочымі, жывуць з імі адным імкненнем да перамогі міру і прагрэсу, умацоўваюць салідарнасць сіл працоўных. Яны разам са сваімі братамі ў дзень 1-га Мая паўтараюць кліч:

— Няхай жыве мір і дружба паміж народамі!

ЛЕНІНСКІЯ ЛАЎРЭАТЫ

Сёлета, як і штогод, напярэдадні дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна Камітэт па Ленінскіх прэміях прысудзіў прэміі за найбольш выдатныя дасягненні ў галіне літаратуры, мастацтва, навукі і тэхнікі.

У галіне літаратуры і мастацтва прэміі атрымалі:

1. АЙТМАТАЎ Чынгізі — за «Аповесці гор і стэпаў» («Джаміля», «Тапалёк мой у чырвонай касцы», «Вярблюджае вока», «Першы настаўнік»).

2. ГАМЗАТАЎ Расул Гамзатавіч — за кнігу вершаў «Высокія зоркі».

3. ІАКУБОНІС Гедымінас Альбіна — за помнік ахвярам фашызму ў вёсцы Пірчупіс.

4. КОРЫН Павел Дзмітрывіч — за партрэты сучаснікаў М. С. Сар'яна, Р. Н. Сіманова, Кукрынскіх (М. В. Купрыянаў, П. Н. Крылоў, М. А. Сакалоў), Рэната Гутуза.

5. МАРШАК Самуіл Якаўлевіч — за кнігу вершаў «Выбраная лірыка» і кнігі для дзяцей: «Ціхая казка», «Вялікая кішэня», «Прыгоды ў дарозе», «Супакой», «Ад аднаго да дзясці», «Вакса-клякса», «Хто прысцёнак знойдзе», «Вясёлае падарожжа ад А да Я».

Дзевятнаццаць Ленінскіх прэмій прысуджана за найбольш выдатныя работы ў галіне навукі і тэхнікі.

СЯБРАМ НА ЧУЖЫНЕ

Дарагія сябры і знаёмыя з Вестгофена, Дзюсельдорфа, Нойекірхена! Я звяртаюся да вас з сардэчным прывітаннем з родных мясцін.

Сябры! Як вы ведаеце, я ўжо жыю на Радзіме. Даехалі мы добра. Пабывалі ў родных жонкі на Кубані, у Растове, Кіеве. Усюды нам вельмі спадабалася: і гарады прыгожыя і людзі жывуць добра. Можна было б спыніцца на жыхарства ў любым горадзе, але ўсё ж мяне цягнула ў родную Беларусь. Я вырашыў абаснавацца ў горадзе Лідзе, дзе жыве мая маці. Мне далі работу на заводзе сельскагаспадарчых машын. Са мной разам будзе працаваць і сын. Аб далейшым сваім жыццём я вам буду наведмаляць.

Цяпер у нас, у Беларусі, вясна, і ў мяне на сэрцы вясна. Радавацца, што я разам са сваім народам, што пасля доўгай разлукі я зноў буду святкаваць 1-е Мая на роднай зямлі.

Дарагія землякі, ад усяго сэрца вініваю вас са святам. Жадаю вам шчасця і здароўя.

Пётр КАРНЕЕЎ (КОЗАК).

«КОСМАС-15» У ПАЛЁЦЕ

22 КРАСАВІКА 1963 ГОДА ў САВЕЦКІМ САЮЗЕ ЗРОБЛЕН ЧАРГОВЫ ЗАПУСК ШТУЧНАГА СПАДАРОЖНІКА ЗЯМЛІ «КОСМАС-15». НА ВОРЦЕ СПАДАРОЖНІКА УСТАНОВЛЕНА НАВУКОВАЯ АПАРАТУРА, ПРЫЗНАЧАНАЯ ДЛЯ ПРАЦЯГУ ДАСЛЕДАВАННЯ КАСМІЧНАЙ ПРАСТОРЫ ў АДПАВЕДНАСЦІ З ПРАГРАМАМ, АВ'ЯЗЛЕНАЙ ТАСС 16 САКАВІКА 1962 ГОДА.

НА ЗДЫМКАХ: 1. маладая оудаунікі Светлагорска. 2. Студэнткі Беларускага політэхнічнага інстытута рыхтуюцца да першмайскага канцэрта. 3. Канвеер зборкі Мінскага аўтамабільнага завода. Калектыў прадпрыемства нясе працоўную вахту. Адна за другой з канвеера сыходзяць магутныя машыны.

СВАБОДНЫ КРАЙ, ШЧАСЛІВЫ КРАЙ

НА ПУСКАВОЙ БУДОЎЛІ

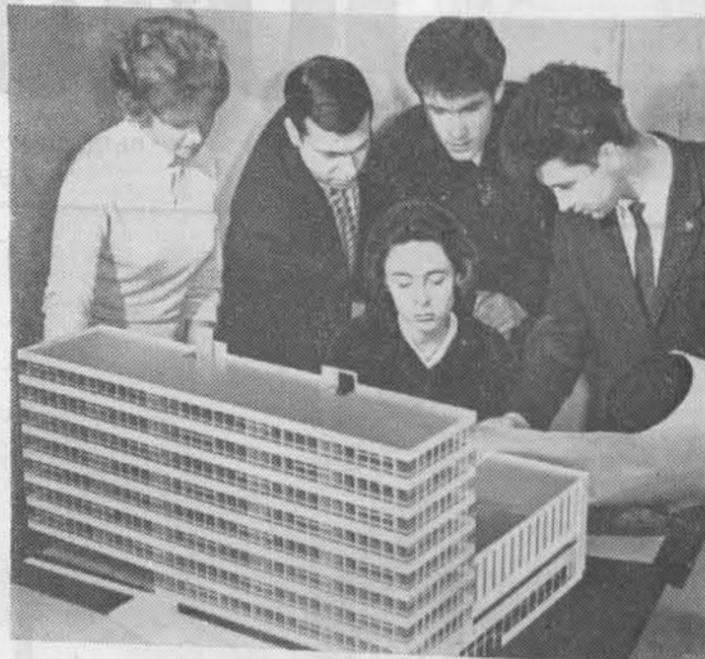
ЖАБІНКА. З пляцоўкі бетоннарастворнага вузла адкрываецца велічная панарама будаўніцтва буйнейшага ў рэспубліцы Жабінкаўскага цукровага завода. На 300 метраў працягнуліся будынкі галоўнага корпусу, а побач з бетону і шкла ўзведзены аб'яднаны складскі корпус. Недалёка ад вытворчых корпусоў — адміністрацыйныя будынкі, сталовая.

Жабінкаўскі цукровы за-

вод, разлічаны на перапрацоўку 30 тысяч цэнтнераў цукровых буракоў у суткі, мае рад асаблівасцей. Цэхі яго асноўнай вытворчасці і дапаможнага прызначэння збалакіраваны ў двух будынках. У галоўным корпусе размесціцца і цеплаэнтраль магутнасцю ў 6 тысяч кілават. Яна будзе забяспечваць асноўную вытворчасць тэхналагічнай парай. Цяпер завяршаецца падрыхтоўка трох котлаагрэгатаў да выпрабаванняў.

У Мінску, на плошчы Свабоды, пачалося будаўніцтва дзесяціпавярховага будынка. Ён будзе ўзведзены з найвышэйшага матэрыялаў — жалезабетону, алюмінію, пластыку, шкла і іншых. Праект яго распрацаваны групай супрацоўнікаў Беларускага дзяржаўнага інстытута прамысловага праектавання.

Фотахроніка БЕЛТА.

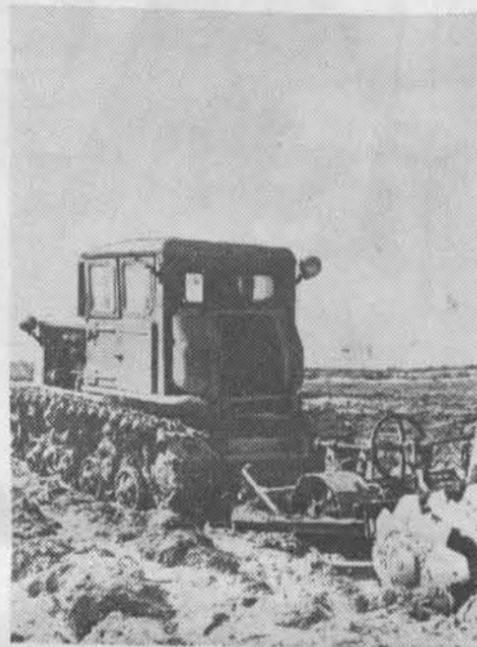
Будаўнікі Полацкага нафтагіганта — бетоншчыцы-высотніцы Іна Тунач і Валяціна Белавусава.

Фота П. НІКІЦІНА.

Пачаліся вясеннія палывыя работы. Трактары калгаса «XXII парт'езд» Брэсцкага раёна вышлі на палі.

Фота В. ГЕРМАНА.

ГУДУЦЬ НА ПАЛЯХ ТРАКТАРЫ

МАЛАДЗЕЧНА. На многія кіламетры раскінуліся землі саўгаса «Краснае». З першымі промянямі вясенняга сонца палі напаяюцца шумам. Ён даносіцца з усіх бакоў. Гэта механізатары рыхтуюць глебу, вядуць слябу яравых культур.

Умела кіруе сваім «ДТ-54» трактарыст Аляксандр Мушавец. Машына яго ідзе плаўна, пакідаючы за сабой узрыхленую шырокую паласу. У мяккую зямлю на належную глыбіню кладуцца адборныя зерні. На рахунку механізатара ўжо звыш 120 гектараў пасянага ячменю, гароху і іншых культур.

Адначасова з слябой яравых тут вядуць падкормку азімых. Яны падкормлены на плошчы больш за 500 гектараў.

НА МАГІСТРАЛЯХ РЭСПУБЛІКІ

Набліжаюцца летнія пасажырскія перавозкі. Беларускае чыгуначнікі рыхтуюць да гэтай гарачай пары. Што новага будзе сёлета на нашай магістралі? У маі пачынае курсіраваць прамы поезд Мінск — Сімферопаль. Упершыню Беларускае магістраль атрыма-

вае прамы выхад на Урал: уводзіцца поезд Брэст—Свярдлоўск.

Намечаны больш зручны час адпраўлення і прыбыцця паяздоў па станцыі Мінск.

Адметнай асаблівасцю новага раскладу з'яўляецца павышэнне скорасці руху паяздоў. Напрыклад, на напрамку Масква—Мінск—Брэст усе скорыя і пасажырскія паязды будуць абслугоўвацца цеплавозамі. На радзее ўчасткаў скорасць іх дасягне 140 кіламетраў у гадзіну.

Вялікая работа праводзіцца па ўпарадкаванню вакзалаў. Ідзе капітальны рамонт сталічнага і аршанскага вакзалаў.

Сёлета на вакзалах Мінска, Брэста, Оршы, Гомеля, Баранавіч будуць устаноўлены аўтаматычныя даведачныя ўстаноўкі, а на сталічным вакзале абсталёўваецца таксама і даведачная зала. Тут пасажыры хутка змогуць атрымаць любую даведку.

Вырастаюць новыя заводы

СВЯРДЛОЎСК. Хутка развіваецца індустрыя Сярэдняга Урала. У гарах і спрадвечнай тайзе будаўнікі ўзводзяць магутныя горнаўзбагачальныя камбінаты, шахты і руднікі, пракладаюць сталёную магістраль Іўдэль—Об, лініі высакавольтавых электраперадач. Вырастаюць новыя заводы, фабрыкі, цэхі, кварталы добраўпарадкаваных жылых дамоў. Толькі ў гэтым годзе ў Свярдлоўскай вобласці будуць уведзены ў строй 135 прамысловых аб'ектаў, з іх 44 асабліва важныя.

У гэтым годзе ўступяць у строй Беларускае атамная электрастанцыя, цэх паўнелерарыйнай адліўкі чыгунных труб на Сінарскім трубным заводзе, новыя магутнасці на Уралмашзаводзе, Уральскім і Багаслоўскім алюмініевых заводах.

ДНЕПР АДЗЯВАЕ ЗЯЛЁНАЕ УБРАННЕ

На берагах старажытнага Дняпра гудуць трактары, звяніць рыдлёўкі. Уздоўж ракі — ад Беларусі да Чорнага мора — ствараецца ахоўная лясная зона. Плошча зялёных стужак — 120 тысяч гектараў. Ствараюцца дзве механізаваныя лесасадачныя станцыі. Яны пачынаюць аблясненне берагоў Дняпра ў верхнім цячэнні вялікай ракі, якая цячэ па беларускай зямлі і праз усю Украіну.

На адной з ускраін Мінска.

Узводзяцца камбінаты

Салігорск будуюцца і ўгору, і ўшыр, і ўглыб. Тут узводзяцца адначасова два велізарныя калійныя камбінаты, а ў хуткім часе будзе пачата будаўніцтва трэцяга. Першы камбінат часткова ўжо ўступіў у строй і дае прадукцыю.

Цяпер у будаўнікоў гарачая пара. На ўзбагачальнай фабрыцы, буйнейшым у свеце прадпрыемстве па перапрацоўцы сільвініту, пачаты мантаж абсталявання. Салігорская ўзбагачальная фабрыка дасць першую прадукцыю ўжо ў гэтым годзе — на дваццаць месяцаў раней запланаванага тэрміну.

НАТХНЁНЫЯ ТВОРЫ

У Полацку, у памяшканні гарадскога дома культуры, адкрыта выстаўка віцебскіх мастакоў. На ёй экспануюцца карціны «У пасёлку Полацкім», «Раніца над Дзвіной», «На будоўлі» А. Каржанеўскага,

«Край родны», «Магілёўская шаха» А. Талкача, графіка Г. Шутова, лінаграфіюры Г. Клікушына, а таксама работы іншых мастакоў. Гэта — першая выстаўка твораў віцебскіх мастакоў у Полацку.

«ІСКАРКА»

У руках у мяне запрашальны білет з эмблемай «Іскарка» — маладзёжнага клуба інтэрнацыянальнай дружбы пры Мінскім політэхнічным інстытуце. На фоне блакітнага зямнога шара, перасечанага мерыдыянамі і паралелямі, — белы голуб з галінкай...

Зала 6-га вучэбнага корпуса інстытута паступова напаяняецца гамонкай розных краін. Сюды запрошаны тыя замежныя студэнты, якія вучацца ў Беларускам політэхнічным інстытуце, і тыя, хто займаецца ў Беларускам дзяржаўным універсітэце імя Ул. І. Леніна. Госці стараюцца гаварыць на руску, а нашы студэнты правя-

раюць свае веды ў іспанскай і англійскай мовах. Завязваюцца новыя знаёмствы, чуваць смех, жарты. Хоць іншы раз словы прыходзіцца дапаўняць мімікай, жэстамі, усёй істотай адчуваеш, што моладзь, якая прадстаўляе тут 8 краін чатырох кантынентаў свету, знайшла агульную мову. Гэта мова дружбы.

Пасля невялікага ўступнага слова сцэна прадстаўляецца ўдзельнікам мастацкай самадзейнасці.

Знаёмая мелодыя гучыць пад купалам залы. Пабло Радрыгес Брыто спявае песню «Развядзеньня масты», якую ён сам пераклаў на іспанскую мову. Апладзіруюць усе і выканаўцам афганскай народнай песні — студэнтам з Ірака і Афганістана. А песня «Апаўшае лісце» гучыць на рускай і англійскай мовах.

Вечар падыходзіць к канцу. Я пытаюся ў юнака з В'етнама, ці падабаецца яму тут.

— Вельмі, вельмі добра. Я абавязкова напішу дадому аб гэтым.

Вядома, вельмі хораша Чан Тх'ету сярэд сярэю, саветнік студэнтаў.

Маладзёжны Інтэрнацыянальны клуб БПІ праз замежных студэнтаў, якія вучацца ў нас, імкнецца мацаваць сувязі з моладзю іх краін, сець зэрні ўзаемаразумення, дружбы.

В. АКСЕНАУ.

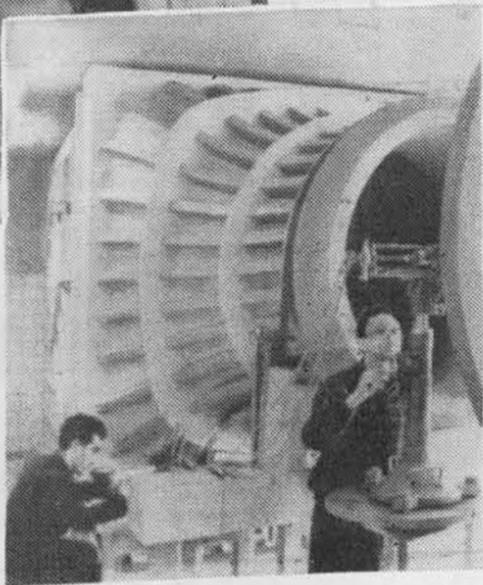
СПЯВАЕ У РАДАСЦІ ВЯСНОВАЙ

Звыш 250 назваў кандытарскіх вырабаў выпускаць сёлета Гомельскі кандытарскі камбінат «Спартак». На здымку: майстар цукерачнага цэха Яўгенія Казлова (справа) і работніца цэха Ольга Піласевіч аглядаюць каробкі «Вясельны падарунак».

Фота Ч. МЕЗІНА.

Група інжынераў і навуковых супрацоўнікаў інстытута цепла-і масаабмену Акадэміі навук БССР спраектавала і пабудавала аэрадынамічную трубу з адкрытай рабочай часткай. Яна прызначана для даследавання аэрадынамічных уласцівасцей надзяляў прамысловых і жылых будынкаў, ліній электраперадач, трактараў, аўтамабіляў і іншых тэхнічных збудаванняў.

ЗАПАВЕТНАЯ МАРА

Па-першае, дазвольце павіншаваць вас і ўвесь наш любімы народ са святам 1-га Мая і ад усяго сэрца пажадаць здароўя і яшчэ большых поспехаў. Для мяне вялікая радасць, калі я чытаю ў газеце або бачу і чую па тэлевізару, што рускія наперадзе. Нядаўна глядзеў і слухаў па тэлевізару прамову Кенедзі. Ён гаварыў, што рускія паслалі спадарожнік на Месяц. Мне вельмі прыемна было чуць гэта. Яшчэ ён дадаў, што рускія абагналі Амерыку, а амерыканцы засталіся заду, таму што яны, маўляў, позна пачалі... Вядома, трэба ж нешта гаварыць.

Мы ў Канадзе жывём нядрэнна, але сум па Радзіме невыносны. Як кажучы ў народзе: у гасцях добра, а дома лепш. Я ўжо чацвёрты год збіраюся наведаць свой родны край, але пакуль сродкі не дазваляюць. Гэтым летам хацелі ехаць у крэдыт, аднак вельмі вялікі працэнт плаціць трэба. А галоўнае — гэта работа. Калі не будзе работы, гора не абярэцца. Вырашылі пачакаць да наступнага лета. Мне вельмі хочацца бачыць вас і падзя-

каваць ад усяго сэрца за вашы клопаты, лісьмы, віншавальныя паштоўкі, кнігі, якія праслалі нам. Я паказала гэтыя падарункі ўсім, і ўсе былі вельмі рады. Яшчэ большую радасць нам прынеслі вашы два героі-касманаўты, паштоўкі якіх вы праслалі нам. Наш сын Аляксандр, яму цяпер шаснаццаць год, увесь час прасіў, каб я ці бацька напісалі туды, адкуль прысылаюць лісьмы, і напрасілі, каб праслалі асабіста для яго невялікія паштоўкі Нікалаева, Паповіча, Леніна і Хрушчоў. Мы проста саромеліся аб гэтым прасіць вас. Але вы самі здадаліся і праслалі нам іх. Колькі радасці было для майго сына. Зараз ён і муж не вераць мне і думаюць, што я прасіла вас аб гэтым.

Наш сын вельмі хоча паехаць на маю Радзіму. Мы абавязкова пастараемся паказаць яму наш родны край.

На гэтым да пабачэння. Ад усяго сэрца пасылаю падзяку.

Зінаіда Н.

Канада.

ПРАЎДЫ НЕ ЁТОШ

Добры дзень, дарагія сябры! Вінішу вас са святам Першага мая, святам вясны і радасці. Жадаю вам вялікіх поспехаў у будаўніцтве мірнага і заможнага жыцця. Усе вашы дасягненні на Радзіме ўзбуджаюць бадзёрнасць і ў нас тут, за граніцай. Радасна чуць, калі прыходзяць навіны з Радзімы, што нашы людзі пера-

крылі новую раку, пусцілі новую фабрыку ці новы завод уступіў у строй.

Днямі прэзідэнт Злучаных Штатаў, выступаючы з прамовай у Вашынгтоне, з горыччу заявіў, што Амерыка ў космасе на другім месцы пасля СССР. Праўды нікуды не дзенеш. Верагодна, пану прэзідэнту давядзецца і яшчэ па некаторых галінах эканомікі прызначыць тое самае. Адно першынство Амерыка можа трымаць за сабой — гэта па беспрацоўю. Вось перада мной часопіс «Огонек» з ілюстрацыямі аб Волгаградзе, прысвечанымі 20-гадова-

му юбілею перамогі савецкай зброі над найзласнейшым ворагам чалавецтва — фашызмам. На адной з ілюстрацый мнагалюдны мітынг у гонар перамогі. Выступае Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў. І я магу ганарыцца тым, што мне, аднаму з нямногіх рускіх, якія жывуць за граніцай, была прадстаўлена магчымасць у 1961 годзе пабываць у Волгаградзе, пакланіцца помніку загінуўшым абаронцам. Дарагія сябры, вялікае вам дзякуй за газету,

Добры дзень, паважаныя землякі!

Атрымаў вашу газету № 5 (690), у якой было надрукавана маё лісьмо. Там жа быў змешчаны і ваш артыкул, дзе гаварылася, што ў хлусні кароткія ногі. Так, калі нашы непрыяцелі ўбачаць газету з

ВОСЬ ТАКІЯ ТУТ НОРАВЫ

маім лісьмом, яны перажывуць некалькі непрыемных хвілін.

Навін у нас многа. Аб усім нават і не напішаш. У краіне больш пяці мільянаў беспрацоўных. А тыя, што працуюць, увесь час бастуюць. Забастоўкі ў нас не спыняюцца, адна за канчваецца, другая пачынаецца. Але і забастоўкі карысці не прыносяць. Таму што, калі фабрыкант прыбавіць рабочаму некалькі цэнтаў, дык ён павысіць цэны на ўсё астатняе.

У нас усё вельмі дорага каштуе. Плата за кватэру вельмі вялікая, абед у дзяржавым рэстаране каштуе больш долара.

У Амерыцы людзі часта хва-

рваюць, а бальніцы каштуюць ад 20 да 50 долараў у суткі. І ўрачы яшчэ асобна бяруць ганарар за лячэнне.

Мне 69 гадоў. Я ніколі не быў жанаты. Цяжка і складана мець сям'ю тут. Вельмі многа разводаў. Часта адбываюцца грабязь, забойствы. Вось якія тут норавы і якое жыццё.

Жадаю вам, дарагія суайчыннікі, здароўя і доўгіх год жыцця, а таксама поспехаў у вашых справах.

Раман СЛІНКО.

ЗША

ЖАДАЮ ШЧАСЦЯ

Дасылае вам гэтае лісьмо Уладзімір АЛЯШКЕВІЧ, беларус з Бразіліі. Вялікае вам дзякуй за газету «Голас Радзімы». Яе я атрымліваю ўжо некалькі год. Вельмі задаволены ёю, з цікавасцю чытаю сам і даю чытаць іншым. Тут жыве многа рускіх, украінцаў, беларусаў. Усе яны з радасцю чытаюць газету з Радзімы, якая дапамагае нам пераносіць цяжкі смутак па Бацькаўшчыне, робіць наша бяспадаснае жыццё лягчэйшым.

Мне хочацца павіншаваць супрацоўнікаў газеты са святам працоўных 1 Мая. Жадаю вам і майй Радзіме шчасця і росквіту.

Нашы планы здзяйсненняцца

СССР

Цэнтральнае статыстычнае ўпраўленне пры Савеце Міністраў СССР паведаміла, што работнікі прамысловасці паспяхова завяршылі выкананне плана I квартала 1963 года.

Квартальны план выпуску прамысловай прадукцыі выканан на 103 працэнты.

У параўнанні з адпаведным перыядам мінулага года аб'ём прамысловай вытворчасці ўзрос на 8,2 працэнта.

Усе саюзныя рэспублікі выканалі квартальны план выпуску валавой прадукцыі і большасці важнейшых відаў вырабаў.

У параўнанні з I кварталам мінулага года выраблена больш: чыгуну — на 646 тысяч тон, сталі — на 876 тысяч тон, пракату — на 854 тысяч тон, сталёвых труб — на 38 мільянаў метраў, жалезнай руды — на 2,2 мільяна тон, нафты — на 5,1 мільяна тон, газу — на 3,8 мільярда кубічных метраў, электраэнергіі — на 12 мільярдаў кілават-гадзін, мінеральных угнаенняў — на 571 тысяч тон, цэменту — на 1,4 мільяна тон, зборнага жалезабетону — на 400 тысяч кубічных метраў. Павялічылася вытворчасць прадукцыі хімічнай прамысловасці, каляровых металаў, многіх відаў машын і абсталявання.

Узрос таксама выпуск тавараў народнага ўжытку: бавоўняных, шарсцяных і шаўковых тканін — на 36 мільянаў квадратных метраў, тэлевізараў — на 44 тысячы штук, пральных машын — на 116 тысяч штук, халадзільнікаў — на 25 тысяч штук, мэблі — на 36 мільянаў рублёў, цэльнамалочнай прадукцыі — больш чым на 50 тысяч тон. Значна ўзрос выпуск найноўшых відаў вырабаў народнага ўжытку, у прыватнасці тэлевізараў з кінескопам новай канструкцыі, радыёпрыёмнікаў на паўправадніковых прыборах, тканін і трыкатажных вырабаў з ужываннем штучных і сінтэтычных валокнаў.

У паведамленні ЦСУ адзначаецца, што прадукцыйнасць працы ў прамысловасці ўзрасла ў параўнанні з I кварталам мінулага года на 5,4 працэнта, г. зн. больш, чым прадугледжвалася квартальным планам.

БССР

Аб паспяховым выкананні Дзяржаўнага плана I квартала 1963 года работнікамі прамысловасці Беларускай ССР паведаміла Цэнтральнае статыстычнае ўпраўленне пры Савеце Міністраў БССР.

У I квартале 1963 года план выпуску валавой прадукцыі ў цэлым па прамысловасці Беларускай ССР выканан на 103 працэнты. У параўнанні з I кварталам 1962 года аб'ём прамысловай вытворчасці павялічыўся на 10 працэнтаў.

Валавая прадукцыя асобных галін прамысловасці ў I квартале 1963 года ў параўнанні з I кварталам 1962 года павялічылася наступным чынам: машынабудаванне і металапрацоўка — на 20 працэнтаў, хімічная прамысловасць — на 14 працэнтаў, выпрацоўка электраэнергіі і цеплаэнергіі — на 25 працэнтаў, лясная, папяровая і дрэваапрацоўчая прамысловасць — на 6 працэнтаў, прамысловасць будаўнічых матэрыялаў — на 12 працэнтаў, лёгкая і харчовая прамысловасць — на 6 працэнтаў.

Прамысловасць рэспублікі перавыканалі квартальны план вытворчасці сталі, пракату, аўтамабіляў, трактараў, сельскагаспадарчых машын, электрарухавікоў, станкоў металарэзных, мінеральных угнаенняў, штучнага валакна, кардону, шкла аконнага, тканін усіх відаў, трыкатажных і дывановых вырабаў, кансерваў, мяса, алею.

План павышэння прадукцыйнасці працы ў прамысловасці ў цэлым па Беларускай ССР выканан. Прадукцыйнасць працы ў прамысловасці ўзрасла ў I квартале 1963 года ў параўнанні з I кварталам 1962 года больш чым на 5 працэнтаў.

Над складанымі механізмамі схіліліся людзі ў белых халатах. Дакладныя, адшліфаваныя рухі ўмелых рук. Гэта рабочыя першага зборнага цэха Мінскага гадзіннікавага завода працуюць на перадсвяточнай вахце ў гонар Першамай.

Фота К. МІХАЙЛАВА.

ПА ЛАЎШЭ КІДАЕ КАМЕННЕ

Уявіце сабе на хвіліначку такую недарэчную карціну: у час сесіі Вярхоўнага Савета БССР нейкі дэпутат просіць слова, выходзіць на трыбуну і кажа:

— Хоціць нам ужо будаваць электрастанцыі, новыя фабрыкі, заводы, шахты, жылыя дамы і палацы культуры. Хоціць змагацца за павышэнне ўраджаю і надояў, за ўзрост дабрабыту насельніцтва. Ёсць больш пільная справа—тэрба вызваліць народ Злучаных Штатаў Амерыкі...

Наўрад ці далі б у нашым парламенце дагаварыць такую прамоўцу.

А вось у кангрэсе Злучаных Штатаў Амерыкі такія заклікі раздаюцца вельмі часта. Паны сенатары крычаць то аб вызваленні Украіны, то Чэхаславакіі, то Кубы, то Польшчы... і ніхто гэтых вар'ятаў не лечыць.

Вось, напрыклад, нядаўна сенатар Фрэнк Лаўшэ раптам успомніў, нібы ў сакавіку 1918 года ў Мінску наш народ стварыў «законны» беларускі ўрад. Такі гэта быў цудоўны для містэра Лаўшэ ўрад: не з рабочых, не з сялян, а з паноў. На чале яго стаяў не рабочы, не селянін, а абшарнік Скірмунт. Гэты ўрад прагналі бальшавікі, уздыхае пан Лаўшэ.

Пан Лаўшэ, як кажуць, чуў звон, але не ведае, дзе ён.

Калі б пан Лаўшэ перагарнуў старонкі гісторыі, ён бы даведаўся, што ў сакавіку 1918 года ў Мінску стаялі войскі кайзера Вільгельма. І стварыў той «законны» ўрад не народ, які быў у ярме акупацыі, а аку-

панты. Чырвоная Армія прагнала нямецкіх акупантаў, а «рада» сама пабегла за імі.

У час другой сусветнай вайны сёй-той з «рады» вярнуўся ў Мінск разам з гітлераўскімі акупантамі. Аднаго з іх — сплускага памешчыка і былога дзянікінскага афіцэра Астроўскага немцы нават зрабілі прэзідэнтам. І гэтую «раду» спаткаў той жа лёс. Прагналі гітлераўцаў, а за імі пабегла і «рада». Далейшы лёс здраднікаў са стажам пан-сенатар Лаўшэ лепш ведае. Яны ж цяпер там, у «вольным свеце». Іх там кормяць і пояць.

Пан Лаўшэ хацеў бы, каб былыя абшарнікі, якія не селі на шыю працоўных беларусаў пры дапамозе кайзера і Гітлера, занялі гэта месца пры дапамозе новых прэзідэнтаў на сусветнае панаванне. Адно толькі няясна: у сваёй заяве Фрэнк Лаўшэ не ўдакладняе, якую «раду» і з якім прэзідэнтам ён хацеў бы бачыць на карку беларускага народа: тую, што існуе за мяжой на фунты, ці тую, што на долары? Які прэзідэнт найбольш адпавядае сваёй пасадае: былы

чыноўнік канцэлярыі Гебелса Абрамчык ці лёкай крывавага генерала войск СС фон Готберга Астроўскі?

Мы можам адказаць за пана Лаўшэ: ні той ні другі. Паны сенатары маюць іншы клопат. У Злучаных Штатах Амерыкі па апошніх дэдзеных чатыры з паловаю мільёны беспрацоўных. «Шалёным» нахштальт Лаўшэ вельмі б хацелася даць працу гэтым лішнім людзям, каб адны з іх рабілі зброю, а другія палілі нашы гарады і сёлы, а долары, заробленыя на крыві людзей, плылі ў кішэні панам капіталістам.

Арабская прымаўка сцвярджае: «У каго дом са шкла, той не кідае каменні». Мы будзем цудоўны гмах камунізма. У нашым парламенце ніхто не выступіць з вар'якімі заявамі аб «вызваленні» іншых краін. Мы не збіраемся ствараць урад для амерыканцаў. Кожны з нас ведае, тым больш дэпутат—абраннік народа, — што гэта справа саміх амерыканцаў. Гэта іх справа—накіраваць «шалёных» у адпаведнае месца.

Леанід ПРОКША.

Алесь ЗВОНАК,
пісьменнік

Думкі веснавыя

Хораша і радасна сустракаць вясну, ішчасліваю пару росквіту жыцця, росквіту ўсяго жывога...

У гэтым годзе яна затрымалася, але маразы і глыбокія снягі зімы адступілі перад націскам праміністага сонца і цёплага подыху паўднёвых вятроў.

Мяккімі хвалямі залівае вясновая цеплыня дымчатыя абшары роднае зямлі. Непаўторнай мелодыяй урачыстага жыцця гучыць нязмоўклая, звонкая і радасная птушыная песня. Да сонечнага святла жыцця цягнуцца тонкімі кволімі шыйкамі першыя травінкі.

Вясна заўсёды радуе чалавечае сэрца сваім характаром, сваёй навізнай. Вось чаму кожны раз з хваляваннем сустракаем мы цудоўны дзень Першага мая, дзень светлы і ўрачысты, дзень працы і дружбы паміж працоўнымі людзьмі свету, дзень міру і вясны, дзень новых дасягненняў і дзёрзкіх імкненняў у будучыню.

Для беларускага народа, асабліва для нашых земляробаў, сёлетняя вясна мае асаблівае значэнне. Зусім нядаўна з вялікаю цікавасцю і захапленнем успрынялі працаўнікі калгасных і саўгасных палёў вельмі важныя меркаванні Мікіты Сяргеявіча Хрушчова аб спецыялізацыі сельскай гаспадаркі Беларусі, Прыбалтыкі і пекатых іншых раёнаў. Пленум ЦК Кампартыі Беларусі прыняў захады, каб яшчэ больш квітнела зямля беларуская, каб хутчэй расла матэрыяльная база камунізма і здабыткі людзей працы.

Можна таму так весела стракачунць там, дзе падсохла пад ясным красавіцкім сонцам зямля, магутныя трактары-ратаі,

трактары-сейбіты. І дзівіцца ты, чалавек, пражыўшы каля шасці дзесяткаў гадоў, як змяніўся родны і любімы твар зямлі беларускай! Дзе той рай з працавітым гарбатым напьякам, што паволі ступае ў баранне, аручы вузенькую палоску? Дзе той сейбіт з сявёнкай, што сыпле жылаватаю рукою зерне ў глебу пасноў?

Новы час, новая песня спецецца над шырокім полем без палосак і вузкіх загонаў, над абшарамі маёй радзімы — Беларусі ад разводзьяў Заходняга Буга і Нёмана да Дняпра, Сожа і Прыпяці, дзе палощуцца сцягі адкрыцця навігацыі і дзе з нябачанаю хуткасцю бароздзяць веснавыя воды шпаркія цеплаходы на падводных крылах.

А на берагі Нёмана, Ясельды, Шчары, Дняпра выйшлі шматлікія экспедыцыі на вывучэнню і даследаванню трасы будучага канала, што звяжа Чорнае мора з Балтыкаю, што прынесе яшчэ большы росквіт жыцця і эканомікі заходнім раёнам Беларусі, ды і наогул усёй Беларусі...

Як жа не радавацца вясне новых падзей і фантастычнага ўзлёту думак чалавечых, дзёрзкіх і смелых, але і ажыццявімых, бо ўсё па плячу савецкаму чалавеку — творцу жыцця!

Як не радавацца мне, пісьменніку, які калісьці амаль не ўсю сваю бацькаўшчыну абхадзіў пехатою з мулярскім начынем за плячыма, тым змянам, што адбываюцца штодзень на маіх вачах! Вось папоўніўся індустрыяльны Мінск, адзін з прыгажэйшых гарадоў у краіне, за небывала кароткі час новым жыццёва важным і буйнейшым прадпрыемствам — мінскім матарным заводам. І ўжо

гордасць рэспублікі Мінскі трактарны пачаў выпуск трактароў новай маркі з рухавіком гэтага завода.

А магутны Полацкі нафтапрацоўчы гігант пачаў даваць першыя тоны нафтапрадуктаў для патрэбы краіны. А беларускія шахцёры адпраўляюць сотні вагонаў калійных угнаенняў з Салігорскага камбіната. А на высокавольтавых правадах бяжыць электраток з буйнейшай у рэспубліцы Бярозаўскай ДРЭС. А на ўскраіне старажытнага Гродна растуць гіганцкія карпусы азотна-тукавага камбіната. А ў Баранавічах растуць гіганцкія цэхі баваўнянага камбіната. Ды хіба злічым усе новабудуёлі рэспублікі, ахопленыя пафасам стварэння, пафасам будавання, працоўным энтузіязмам, дзе праца ўзорная і выдатная з'яўляецца вышэйшай чалавечай доблесцю і вышэйшым гонарам!...

Я пісьменнік і гэтую вясну сустракаю з асаблівым хваляваннем. Захады партыі па перабудове кіраўніцтва прамысловасцю і сельскай гаспадаркай унеслі свежы струмень у бурную плынь нашага жыцця. Я даводжу да бляску сваю «Волгу», бо мне прадстаіць, нягледзячы на свае пажылыя гады, не адну тысячу кіламетраў правесці за рулём — усюды хоць паспець, усё хоць пабачыць; мяне чакае шмат цікавых сустрэч і знаёмстваў, разоў і назіранняў, пра якія моваю сэрца, моваю паэтычнага слова мне хочацца расказаць свайму народу. Гэта, як азарт рыбалова або запал палюўнічага — імкненне да вандравання па цудоўных дарогах Беларусі!...

Іменна таму мне глыбока блізка і зразумелыя настойлі-

КОЛЬКІ Ё НЕБЕ ЗОР...

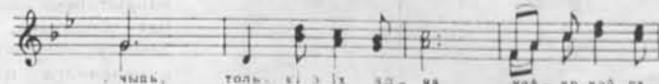
Беларускі вальс

Музыка і словы А. ШЫДЛОУСКАГА

У ТЭМПЕ ВАЛЬСА, 3 ПІАЧУЦІЁМ

Колькі ў небе зор — цяжка палічыць,

Толькі з іх адна найярчэй гарыць.

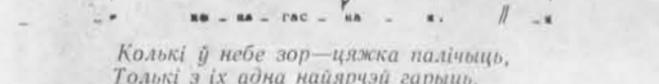
Гэта ты, мая зорка ясная,

Ты, любоў мая непагасная.

У працы і ў жыцці добра нам з табой

Марыць і любіць з песняй маладой.

Дзе так добра жыць, дзе такі прастор,

Шчасця больш у нас, як на небе зор.

Край шырокі наш, мірны, дарагі,

І бягуць у даль светлыя шляхі.

Мне з табой па іх хочацца ісці

І дзяліць усё разам у жыцці.

Колькі ў небе зор — цяжка палічыць.

Толькі з іх адна найярчэй гарыць.

Гэта ты мая, зорка ясная,

Ты, любоў мая непагасная.

1. 2. 3. Для заканчэння

КВ - ВА - ГАС - НА - В. // - К

Колькі ў небе зор — цяжка палічыць,

Толькі з іх адна найярчэй гарыць.

Гэта ты, мая зорка ясная,

Ты, любоў мая непагасная.

Выхаванка дзіцячых ясляў

Аршанскага льнокамбіната

Света Пукова.

Вялікай любоўю карыстаецца ў мінскіх глядачоў Беларускі дзяржаўны тэатр оперы і балету. Ён паставіў дзесяткі лепшых твораў рускіх, беларускіх і замежных кампазітараў. На здымку: сцэна з балета П. Чайкоўскага «Шчаўкунчык».

РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

НАШ АДРАС
Мінск, Ленінскі праспект, 77.
Дом Друку. Рэдакцыя газеты «Голас Радзімы».